

Jego Ekscelencja
Najdostojniejszy Arcypasterz Podlaski
BIOGRAM PRZED INGRESEM
WDP 1946, nr 4-9, ss. 23-26

J. E. Ks. Dr Ignacy Świrski, Biskup Siedlecki czyli Podlaski, syn Michała i Emilii z Saukiewiczów, urodził się 20 września 1885 r., w Ellernie pod Dyneburgiem (Inflanty). Po odbyciu nauk średnich w Dyneburgu, zakończonych egzaminem dojrzałości w gimnazjum Aleksandra I w Petersburgu (ob. Leningrad), studia Teologiczne rozpoczęte w Mohylowskim Seminarium Duchownym, odbywał w latach 1907-14 na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie, gdzie w 1910 r. uzyskał doktorat z filozofii i w 1914 doktorat z teologii. Na kapłana wyświęcony w Rzymie, przez kardynała Pompilji, 28 października 1913 roku. Po powrocie do Petersburga, mianowany w 1914 r. profesorem teologii moralnej w mohylowskim Seminarium Duchownym, zajmował to stanowisko do końca 1917 roku, pełniąc jednocześnie obowiązki ojca duchownego kleryków. w roku 1917/18 powołany został na katedrę teologii moralnej w Rz. Kat. Akademii Duchownej w Petersburgu. Wykładał jednocześnie etykę na wyższych kursach im. Bestużewa. Wyjechał na wakacje do Dyneburga; nie wrócił już na stanowisko profesora do Akademii, która przez ówczesne władze państwowe została zamknięta. Pozostał w Dyneburgu i był w r. 1918/19 dyrektorem pierwszego gimnazjum polskiego.

Wiosną 1919 r. przeszedł front wojenny, wstąpił do wojska polskiego i do września 1921 r. był kapelanem szpitala polowego, proboszczem garnizonu mińskiego, proboszczem 9-tej dywizji, dziekanem 4-tej armii.

Po przejściu do rezerwy został mianowany 18 września 1921 profesorem teologii moralnej na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. W roku akademickim 1927/28 miał jednocześnie zleconą katedrę teologii pasterskiej a od roku 1927/28 do 1938/39 poza teologią moralną, objął katedrę filozofii. Przez kilka kadencji był dziekanem Wydziału, ostatnio w latach 1937/39.

Poza pracą profesorską, gorliwie interesował się sprawami młodzieży akademickiej, jej organizacjami, wszędzie wnosząc wiele ciepła, opieki serdecznej i pomocy przyjaznej, jako kurator korporacji akademickiej "Concordia Vilnensis", akademickiej sodalicji Mariańskiej, akademickiej bursy męskiej itp.

Działalność swą rozwijał i poza Wilnem: znany jako czynny uczestnik Zjazdów konferencyj unijnych w Pińsku w latach 1931-35, jako członek Towarzystwa Przyjaciół Nauk i Towarzystwa Teologicznego.

Gdy pod koniec 1939 r. został zamknięty przez okupacyjny rząd litewski Uniwersytet Wileński, wtedy studium teologii przeniesiono do seminarium duchownego, ks. Świrski wykładał tam psychologię i teologię moralną do dnia 3 marca 1942r. W tym dniu Gestapo aresztowało wszystkich profesorów i alumnów Seminarium: profesorów wywieziono do obozu, a alumnów do roboty do Niemiec. Ks. prof. Świrski w tym czasie nie był w domu i dlatego szczęśliwie uniknął tego losu. Musiał się jednak, w ciągu 2-ech prawie lat, ukrywać przed czujnym okiem najeźdźcy, jako zwykły pomocnik ogrodnika na wsi, oddany pracy fizycznej w ogrodzie i na roli. Po wejściu Armii Czerwonej do Wilna, studium teologii zostało wznowione i ks. Świrski podjął w dalszym ciągu wykłady w seminarium Archidiecezjalnym. W dniu 20-tym lutego 1945r. sowiecki rząd litewski zamknął Seminarium, jako naukowy zakład polski, niedopuszczalny w republice litewskiej.

Na skutek ogłoszonej i zarządzanej repatriacji, profesorowie i alumni Seminarium Archidiecezjalnego w Wilnie przenieśli się do Białegostoku i tutaj wznowiono od razu studium teologii, lecz już jako Wydział Uniwersytetu Stefana Batorego, dotychczas nie zlikwidowany przez rząd Rzeczypospolitej. Ks. prof. Świrski, prowadząc wykłady

w charakterze profesora USB, z polecenia J.E. Arcybiskupa Metropolity Wileńskiego, objął jako rektor kierownictwo Arcybiskupiego Seminarium Wileńskiego w Białymstoku. Na tym stanowisku powołuje go Ojciec Święty Pius XII, w dniu 30 marca 1946 r., na stanowisko Biskupa Ordynariusza diecezji Siedleckiej czyli Podlaskiej. Sakrę Biskupią otrzymał z rąk J. Em. Augusta kardynała Hlonda, Prymasa Polski, dnia 30 czerwca w kościele farnym w Białymstoku. Uroczysty ingres do katedry w Siedlcach odbył się 4 lipca 1946 roku.

J.E. biskup Ignacy Świrski, już jako student Uniwersytetu, rozpoczął pracę piśmienniczą. W 1912 roku ukazało się w Bonifaziusvereinsblatt: *Peter Skarga und seine Bedeutung in der Geschichte Polens*; w tymże roku - w Homill. Wochenblatt: - *przekład na język niemiecki kazania x. Piotra Skargi na 3 niedzielę po Wielkiejnocy*. Na wstępie swej pracy w Mohylo wskim Seminarium Duchownym drukuje w Wiadomościach Archidiecezjalnych Mohylo wskich w 1914 r.: *Wybór o. Włodzimierza Ledóchowskiego na generała zakonu T.J.* Po czym następuje cały szereg artykułów z dziedziny teologii moralnej i pasterskiej - tamże, 1915-1917.

WDP 1946, nr 4-9, ss. 23-26